

9. Мельник Т., Кобелянська Л. 50/50 Сучасне гендерне мислення: словник. Київ: К.І.С., 2005. 280 с.

Ключові слова: гендерна рівність, гендерно обумовлене насильство, національний інтерес, форми гендерного насильства, методи гендерного насильства, дискримінація.

Ключевые слова: гендерное равенство, гендерно обусловленное насилие, формы гендерного насилия, методы гендерного насилия, национальный интерес, дискриминация.

Key words: gender equality, gender-based violence, national interest, forms of gender-based violence, methods of gender-based violence, discrimination.

ПЕХНИК АЛЕВТИНА ВАЛЕНТИНІВНА

*Національний університет «Одеська юридична академія»,
доцент кафедри політичних теорій, кандидат політичних наук, доцент*

ПЛАТФОРМИ ДЛЯ ОРГАНІЗАЦІЇ ДИСТАНЦІЙНОГО НАВЧАННЯ

Сфера освіти є однією з найбільш передових та інноваційних галузей, які розвиваються з великою швидкістю. Саме ця сфера має значну роль у створенні інноваційного клімату та підвищення конкурентоспроможності економіки в цілому. Інновації в освіті розвиваються в бік збільшення в освітньому процесі використання інформаційних технологій, а також впровадження елементів електронного та дистанційного навчання. Як визначають Яковлев Д., Кройтор А., та Тімченко К.: «Сучасна освіта має ґрунтуватись на таких ідеалах, як самостійність, раціональність та відкритість» [2, с. 32]. І саме інноваційність освіти, дистанційне та електронне навчання дають можливість реалізувати ці вимоги до сучасної освіти.

Слід визначитися з розумінням термінів. «Освітній процес це система науково-методичних і педагогічних заходів, спрямованих на розвиток особистості шляхом формування та застосування її компетентностей» (відповідно до Закону «Про освіту» від 05.09.2017 N 2145-VIII). ЮНЕСКО визначає термін електронне навчання як навчання за допомогою Інтернету та мультимедіа. Дистанційне навчання – це навчання, коли викладач і студент знаходяться на відстані, а передача всіх матеріалів відбувається завдяки засобам зв'язку. Українське законодавство визначає «дистанційне навчання, як форму організації навчального процесу у закладах освіти (ВНЗ, ЗПО, ПТНЗ, ЗНЗ), яка забезпечує реалізацію дистанційного навчання та передбачає можливість отримання випускниками документів державного зразка про відповідний освітній або освітньо-кваліфікаційний рівень» [3].

У даній роботі мова йтиме саме про дистанційне навчання, проте з елементами електронного навчання. Загалом, попит на дистанційне навчання зростає з кожним роком. Це викликано тим, що все більш стають затребуваними фахівці, які готові працювати та розвивати цифрові технології і бути більш гнучкими, щоб адаптуватися до швид-

козмінних умов у світі. Тому, в сфері освіти постійно вводяться інновації, які дозволяють будь-якій людині, витрачаючи мінімальний час, отримувати більшу кількість знань, вивчати та навчатися будь-якій техніці за допомогою дистанційного навчання. Тим самим процес навчання полегшується і стає більш доступним. Завдяки дистанційному навчанню, людина може прослухати той же курс в більш зручній час та в більш комфортній ситуації.

Існує досить багато майданчиків для дистанційного навчання або навчання з використанням елементів електронного навчання, але в разі вибору конкретного майданчика слід визначити конкретну стратегію та цілі, визначитися для чого саме буде впроваджуватися та чи інша платформа. Якщо мова про вищу освіту, то необхідно з'ясувати для електронізації навчального процесу впроваджується або ж для відкриття саме дистанційного навчання.

Існує багато класифікацій освітніх платформ. Умовно за критерієм вибору мети впровадження системи дистанційного навчання можна поділяти на: платформи для впровадження дистанційного навчання в середній та вищих школах; системи для впровадження деяких елементів дистанційного навчання, тобто для електронізації навчального процесу; платформи для корпоративного та бізнес-навчання.

Найбільш важливими критеріями вибору системи дистанційного навчання є установка на будь-яку апаратно-програмну платформу; безпека системи; легкий, інтуїтивно зрозумілий веб-інтерфейс; наявність в системі функцій, які застосовуються для організації електронного навчання із застосуванням дистанційних освітніх технологій – розробка та редагування курсів, набір елементів курсу; підтримка української мови; модульність курсу.

У сучасних системах освіти курс може являти собою набір мікромодулів або блоків навчального матеріалу, які можуть бути використані в інших курсах. Об'єкти знань можуть легко переноситися з одного курсу до іншого. Мета створення цих об'єктів – скорочення часу розробки курсів, оскільки, створивши один об'єкт, його можна використовувати повторно; інтегрування зовнішніх модулів для розширення функціоналу; підтримка міжнародних стандартів (IMS, SCORM); наявність форм комунікацій; можливість організації бально-рейтингової системи; використання системи в змішаному навчанні.

Залежно від призначення, всі платформи для організації дистанційного навчання можна умовно розділити на коробкові сервіси, коли програмний продукт поставляється в повністю готовому варіанті і його тільки необхідно розгорнути в відповідній установі; SaaS-сервіси – це хмарні технології, що дозволяють розгорнути систему на віддаленому сервісі і в даному випадку організація не займається технічною підтримкою роботи системи; платформи для проведення різних вебінарів та конференцій, що забезпечують тільки певне коло завдань, пов'язаних з можливістю обміну інформацією різними способами.

Освітні онлайн-платформи швидко відреагували на ситуацію з пандемією в світі і, наприклад, Coursera for Campus відкрила доступ до більш ніж 3800 курсів та 400 спеціалізацій, щоб студенти вузів, які

знаходяться на карантині, змогли продовжити навчання. Поки що ці курси будуть безкоштовними до 31 липня. Після цього, в залежності від того, як буде розвиватися ситуація в світі, компанія вирішить, чи продовжувати відкритий доступ чи ні. Студенти, які зареєструються до 31 липня, отримають доступ до курсів до 30 вересня включно. Однак, безкоштовним доступ до курсів буде лише для партнерських університетів. Щоб студенти отримали доступ до курсів, вуз повинен зареєструватися на Coursera for Campus. До того ж, для навчання потрібне знання англійської мови.

Багато інших цікавих курсів Coursera так і залишилися платними – 34, або 49 доларів на місяць – залежно від обраного тарифу. Знижок на час карантину онлайн-платформа не пропонує. Хоча можна підключити пробний безкоштовний 7-денний період, але для проходження повного курсу та отримання сертифіката цього недостатньо.

Втім, є на Coursera один безкоштовний і цілком актуальний курс – про коронавірус «Science Matters: Let's Talk About COVID-19». Але він теж англійською і після його проходження сертифікат не надається.

Українська освітня платформа Prometheus також запропонувала для студентів безкоштовні онлайн-курси для ефективного дистанційного навчання під час карантину – доступні курси з англійської мови, науці повсякденного мислення, європейській зовнішній політиці, медіаграмотності, фінансового менеджменту, історії, економіки та багатьох інших дисциплін. А на платформі edX можна знайти безкоштовні онлайн-курси Гарварда, Стенфорда, MIT і інших (на англійській мові).

Для кожного фаху слід розробляти свою траєкторію, що включає в себе відеолекції, завдання та вправи, співпрацю та обговорення.

Відеолекції повинні включати відео з вбудованими вправами на повторення. Кожні кілька хвилин відео слід зупиняти, щоб студенти могли відповісти на питання. Домашні завдання є одним з найважливіших компонентів – це можливість практичної роботи з матеріалом, щоб дійсно зрозуміти його. Співпраця також цікава форма. Так, наприклад, якщо немає можливості перевіряти завдання для критичного мислення, які важливі для гуманітарних дисциплін, в соціальних науках і т.д., то можна давати можливість студентам перевіряти один одного. Така оцінка є дуже ефективним методом для забезпечення стабільності оцінок. Це також корисно для навчання, тому що студенти вчаться на основі власного досвіду.

Таким чином, будь-яка платформа для організації дистанційного навчання має свої плюси та мінуси. Зручність використання платформи від ступеня її адаптації до ваших потреб і вміння використовувати всі можливості та функції системи.

Список використаної літератури:

1. Закон України «Про освіту» (2017) Голос України, 178-179.
2. Кройтор А., Яковлев Д., Тімченко К. (2019) «Апостоли» індоктринації: ідеологічні особливості репрезентації релігійного вибору у системі сере-

дньої освіти (на основі аналізу інтерв'ю експертів). Ідеологія і політика, 2 (13), 29-46.

3. Положення про дистанційне навчання (2013) Офіційний вісник, 36, 202.

Ключові слова: дистанційна освіта, електронне навчання, освіту, освітня платформа, гуманітарні науки, політологія.

Ключевые слова: дистанционное образование, электронное обучение, образование, образовательная платформа, гуманитарные науки, политология.

Key words: distance education, e-learning, education, educational platform, humanities, political science.

ЗАВГОРОДНЯ ЮЛІЯ ВОЛОДИМИРІВНА

*Національний університет «Одеська юридична академія»,
доцент кафедри політичних теорій, кандидат політичних наук*

ПОЛІТИЧНИЙ НІГІЛІЗМ ТА ПРАВОВИЙ НІГІЛІЗМ: СПІВВІДНОШЕННЯ ПОНЯТЬ

Досвід людства у формуванні базових знань про події, які відбуваються у взаємовідносинах політичної еліти, держави та світу загалом, повертає нас до розуміння та освідомлення значимості їх рішень для ходу розвитку всесвітньої історії. Політична та правова свідомість еліти та суспільства не завжди приймається до уваги в обговоренні об'єктивної реальності формування політичної та правової системи.

Сутнісна характеристика понять подібних за звучанням містить ґрунтовні важелі у суспільній системі взаємодії між різними суб'єктами політики та суспільства загалом.

У науковому обігу часто використовується поняття «правовий нігілізм». Даний термін варто тлумачити, як деформований стан правосвідомості людини, суспільства, групи людей, який проявляється свідомим ігноруванням вимог норм закону, цінностей права, байдужим ставленням до правових принципів і традицій, однак разом з тим така діяльність не містить злочинного наміру [1].

Усучасних подіях у суспільстві в силу всесвітньої пандемії в українському суспільстві нормативно введені жорсткі заходи щодо пересування в громадських місцях, однак бачимо присутній правовий нігілізм у суспільстві через відсутність освідомлення можливих негативних наслідків, як для громадян загалом, так і для власної безпеки.

Окрім того, відсутність поваги до норми права, як найвищої форми регулювання відносин у суспільстві. Така правосвідомість стосується не лише українського суспільства. Навіть найбільш розвинуті країни світу, зразкові демократичні країни сучасності стикнулися з масштабними проявами правового нігілізму, а основним стимулятором виконувати обмежувальні заходи є санкції, які передбачають адміністративну відповідальність, а не правова свідомість та політична культура.